

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

navrhovatel: J. F.
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Břeňem
sídlem náměstí Míru 58/47, 568 02 Svitavy

**proti
odpůrci:** Město Polička, IČO 00277177
sídlem Palackého nám. 160, 572 01 Polička

v řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu konaném na území města Polička ve dnech 3. a 4. 10. 2025,

takto:

- I. Návrh na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu konaném na území města Polička ve dnech 3. a 4. 10. 2025 **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 13. 10. 2025 byl Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích doručen návrh navrhovatele na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu, které se konalo na území města Polička ve dnech 3. a 4. 10. 2025 o otázce: „*Požadujete, aby Město Polička učinilo veškeré možné kroky v samostatné působnosti vedoucí k zákazu provozování hazardních her uvedených v § 3 odst. 2 písm. d), e), f) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů, a to na celém svém území?*“ Uvedený návrh na poskytnutí soudní ochrany je návrhem podaným v rámci tzv. následné ochrany místního referenda podle § 91a odst. 1 písm. c) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhovatel jej opřel o následující argumentaci:
2. Navrhovatel předně tvrdí, že použitá formulace otázky „*učinilo veškeré možné kroky*“ je neurčitá, tudíž nesplňuje požadavky na jednoznačnost a srozumitelnost, jak je vyžaduje právní úprava obsažená v § 8 odst. 3 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o místním referendu“). Nadto použitá textace odkazuje na právní ustanovení zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), což nečiní otázku jednoznačnou, neboť dle navrhovatele v obecném pojetí hazardní hra zahrnuje i loterii nebo tombolu. Tento právní předpis přitom nebyl dle tvrzení navrhovatele k dispozici v hlasovací místnosti. Zejména však se jedná o tři druhy hazardních her, když dle navrhovatele občan, který chtěl hlasovat pro zákaz heren automatů (tzv. technická hra), ale současně chtěl, aby zůstala zachována hra v kasinech (tzv. živá hra), anebo naopak, taktovým způsobem hlasovat nemohl. Právě to

byl dle tvrzení navrhovatele jeho případ, tedy „[b]yl vlastně zbaven možnosti projevit svou vůli hlasováním v referendu, protože chtěl zákaz jen jednoho ze tří v otázce uváděných druhů hazardních her. Nemohl tedy pro takový zákaz hlasovat, aniž by současně hlasoval pro zákaz něčeho, co nechtěl, aby se zakazovalo. Tím vznikla naprosto schizofrenní situace“. Přitom dle navrhovatele mohly být položeny tři samostatné otázky ve vztahu k jednotlivým typům hazardních her.

3. „Pro doplnění“ pak navrhovatel uvedl, že ve veřejném prostoru sice probíhala diskuze na téma hazardní hry, avšak omezila se v zásadě toliko na škodlivý sociální dopad na jedné straně a na druhé straně na významný finanční přínos do rozpočtu obce. Dle navrhovatele chybělo dostatečné objasnění toho, co se rozumí hazardní hrou, zejména tedy skutečnost, že zahrnuje i karetní hry a karetní turnaje. Dle navrhovatele „spousta občanů“ karetní hru za hazardní hru nepovažuje.
4. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhl, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí přijatého v místním referendu konaném dne 3. a 4. 10 2025 na území města Polička.
5. Dle § 58 odst. 1 zákona o místním referendu *může návrh na vyslovení neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu podat u soudu každá oprávněná osoba nebo přípravný výbor, mají-li za to, že a) došlo k takovému porušení ustanovení tohoto zákona, které mohlo ovlivnit jeho výsledek, b) bylo konáno místní referendum o věci, která nepatří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města, nebo c) bylo konáno místní referendum o věci, o níž místní referendum nelze podle § 6 konat.*
6. Podle § 58 odst. 2 zákona o místním referendu platí, že *návrh je třeba podat nejpozději do 10 dnů po vyhlášení výsledků hlasování.* Podle § 53 odst. 1 zákona o místním referendu platí, že lhůta určená podle dnů je zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin. V dané věci soud na základě odpůrcem předložené dokumentace uzavřel, že návrh byl podán včas.
7. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu odmítl důvodnost vznesených námitek s tím, že má za to, že položená otázka je zcela jednoznačná a koncipovaná v souladu s § 6, § 7, § 8 odst. zákona o místním referendu, neboť na ni lze odpovědět slovy „ano“, „ne“. Pokud se navrhovatel vymezuje proti obsahu výrazu hazardní hra, pak odpůrce má za to, že ani tzv. živá nebo tzv. technická hra není v běžném jazyce ustálený pojem. Pokud jde o poskytnutí dostatku informací před konáním místního referenda, pak odpůrce odkázal na své webové stránky, tiskové zprávy a úřední desku. Nadto všechny okrskové komise disponovaly v době konání referenda technickým vybavením, tedy byla zde možnost nahlédnout do znění zákona o hazardních hrách, žádný takový požadavek však nebyl vznesen. Odpůrce rovněž odkázal na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2022, č. j. 59 A 38/2022-206, kde byla řešena obdobná návrhová námitka přípustnosti formulace položené otázky. Současně odpůrce předložil dokumentaci k místnímu referendu a tiskové a informační materiály, které byly městem Polička před konáním referenda zveřejněny.
8. Ve vztahu k tzv. následnému soudnímu přezkumu otázky přípustnosti konání a posuzování platnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu krajský soud ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu zdůrazňuje, že: „[j]e třeba hodnotit nikoliv restriktivním, formalistickým způsobem, nýbrž způsobem zohledňujícím skutečnost, že se jedná o jednu ze základních forem demokracie. Jinak řečeno, v pochybnostech by měly soudy rozhodovat ve prospěch konání místního

referenda a vyslovení jeho neplatnosti připadá do úvahy jen tehdy, jestliže se jednoznačně prokáže, že referendum bylo provedeno protizákonným způsobem, resp. je zjevné, že nemělo být vůbec vyhlášeno“ (usnesení NSS ze dne 29. 8. 2012, č. j. Ars 1/2012 - 26, č. 2718/2012 Sb. NSS, obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2012, č. j. Ars 2/2012-43). Z tohoto obecného požadavku na hodnocení referenda a jeho výsledků vycházel krajský soud i v této věci a o podaném návrhu uvažil následovně.

9. Předně se soud zabýval základní námitkou, že otázka nebyla dostatečně určitá, neboť obsahovala formulaci „*veškeré možné kroky*“. Podle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu: *Otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem "ano" nebo slovem "ne"*.
10. K tomu je třeba uvést, že dle setrvalé soudní judikatury je právě v dané věci použitá textace otázky pokládané v místním referendu „*veškeré možné kroky*“ přijatelná a nelze v důsledku jejího použití považovat položenou otázku za neurčitou. Konkrétně tak lze ve shodě s odpůrcem odkázat např. na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2022, č. j. 59 A 38/2022-206, kdy byla položena obdobná otázka k problematice hazardních her: „*Souhlasíte s tím, aby Statutární město Kladno na celém svém území, z důvodu ochrany veřejného pořádku a zvýšení bezpečnosti ve městě, učinilo veškeré možné kroky ve své samostatné působnosti k bezodkladnému zamezení provozu hazardních her uvedených v § 3 odst. 2 písm. d) a e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách?*“ Obdobně z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2022, č. j. Ars 5/2021-40 jednoznačně vyplývá, že formulace „*veškeré běžné kroky*“ nezpůsobuje nejednoznačnost položené otázky. V dané věci přitom nevyvolává uvedená textace žádné interpretační pochybnosti, neboť město Poličku zavazuje k využití všech postupů, které lze v rámci samostatné působnosti využít k prosazení zákazu hazardních her na území obce. Tedy záměr je zcela jasný a použitelné procesní postupy jsou vymezeny právním rámcem. Z uvedeného důvodu tuto základní námitku shledal krajský soud nedůvodnou.
11. Pokud jde o další skupinu námitek směřujících proti textaci otázky, a to jmenovitě proti použití odkazu na konkrétní ustanovení právního předpisu, tak ani tyto výhrady nepovažuje krajský soud za důvodné. Použití odkazu na konkrétní ustanovení právního předpisu oproti alternativě obecného vymezení, jak se ho dovolával navrhovatel, dle názoru soudu naopak předchází jakémukoliv zamlžení či znejistění definice toho, co má být v daném referendu za hazardní hru považováno. Přitom je třeba uvést, že textace otázky byla občanům známa a tito měli možnost se s obsahem právního předpisu seznámit, pokud by snad měli pochybnosti o tom, co dle uvedené právní úpravy spadá pod hazardní hry. Tvrzení navrhovatele, že „*spousta občanů*“ nevěděla, že se mezi hazardní hry počítají rovněž karetní hry, tedy i pořádání karetních turnajů, zůstalo zcela nepodložené. Nadto nelze opomenout jednu ze základních právní zásad, totiž že neznalost zákona neomlouvá („*Ignorantia iuris non excusat.*“). Nadto, jak uvedl odpůrce, všechny okrskové komise disponovaly v době konání referenda technickým vybavením, tedy byla zde možnost nahlédnout do znění zákona o hazardních hrách, žádný takový požadavek však nebyl vznesen.
12. Pokud navrhovatel poukazuje na to, že nemohl hlasovat samostatně o jednotlivých typech hazardních her, pak tomu je třeba uvést, že referendum bylo vedeno o otázce, která byla přípustná a za takové situace není úkolem soudu posuzovat, zda by volba jiného zformulování otázky byla vhodnější. Jinými slovy řečeno, jestliže krajský soud dospěl k závěru, že otázka byla přípustná, neboť byla dostatečně srozumitelná a jednoznačná ve

smyslu § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, což v daném případě byla, pak soudu nepřísluší zvažovat, zda mohla být celá věc uchopena jiným způsobem, který by rozlišoval mezi jednotlivými hazardními hrami. Ostatně pouze na okraj soud v tomto ohledu doplňuje, že takový postup by vedl k rozmělnění názorového spektra občanů, což by obci neposkytlo jednoznačný názorový podklad ve vztahu k záměru zakázat na území obce provozování hazardních her. Při zvolené formulaci otázky bylo zjevné, že, kdo hlasoval pro zákaz hazardních her, hlasoval tak pro zákaz všech hazardních her ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení. Pokud někdo s takovým „plným“ zákazem nesouhlasil, pak měl možnost hlasovat proti zakazu. V tom krajský soud nespatřuje nic „schizofrenního“. Zjednodušeně řečeno, kdo hlasoval proti hazardním hrám, ten vyjádřil svůj negativní postoj ve vztahu k provozování všech v uvedeném zákonném ustanovení uvažovaných hazardních her. Tedy, jak již uvedeno, ani v tomto ohledu se krajský soud neztotožnil s argumentací navrhovatele.

13. Konečně navrhovatel namítal, že nebyla vedena řádná diskuze ve veřejném prostoru o tom, co spadá pod pojem hazardních her. Naproti tomu připustil, že byla vedena diskuze o negativních sociálních dopadech na straně jedné a o finančních přínosech do rozpočtu obce na straně druhé. Vzhledem k tomu, že, jak již uvedeno shora, byl pojem hazardních her definován odkazem na zákonné ustanovení, nemohla vzniknout reálná důvodná pochybnost o obsahu použitého výrazu. Nadto odpůrce předložil soudu podklady, kterými je informovanost ze strany města osvědčena (článek: „*Celkový hazard v Česku-situace v Poličce*“, tisková zpráva: „*Místní referendum v Poličce*“, návrh na zařazení do programu zasedání zastupitelstva Poličky dne 22. 2. 2024). Uvedenou námitku, nadto uvozenou tím, že navrhovatel tak činí pouze „pro doplnění“, proto krajský soud shledává zcela nedůvodnou.
14. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k jednoznačnému závěru, že je namíste respektovat rozhodnutí přijaté v daném místním referendu jako projev přímé demokracie občanů na místní úrovni a nevytvářet, resp. neakceptovat navrhovatelem uměle vytvářené důvody pro zvrácení jednoznačně a transparentním způsobem projevené vůle občanů. Z uvedených důvodů proto krajský soud návrh navrhovatele podle § 91a odst. 3 s. ř. s. bez nařízení jednání zamítl (výrok I.).
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 93 odst. 4 s. ř. s., když v daném typu řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

Poučení:

Rozhodnutí nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.). Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 12. listopadu 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu